

Tématem této diplomové práce je rumunská dramatická tvorba v 60. a 70. letech xx. století. Pro svou práci jsem si zvolila čtyři dramatiky: Iona Baie~a, Teodora Mazila, Dumitra Rada Popesca a Marina Soresca. Autoři se v tomto období pokoušeli dohnat ztracený čas z minulých let, kdy byli omezováni vládnoucím režimem a nemohli tvořit podle vlastního vkusu a přesvědčení.

V šedesátých a sedmdesátých letech spisovatelé začínají objevovat nové postupy a zpracovávat i jiné náměty, než jen ty, které byly povoleny v předchozím desetiletí. Zajímají se především o vnitřní svět svých hrdinů. Popisují chování, myšlenkové pochody a duševní stavy protagonistů v různých situacích. Zejména se však soustřeďují na celkové vyznění a poselství díla. Velký důraz je kladen i na výstavbu dialogů, vyjadřování a způsob mluvy postav. Jejich řeč je plná metafor a narázek na současnou politickou situaci. Někdy má hra spíše filozofický ráz, jindy jde o satiru nepřímo kritizující totalitní režim. Vznikají i dramata inspirovaná absurdním divadlem.

Od každého ze zvolených autorů jsem vybrala jeho pět her, které napsal v období 60. a 70. let. Všichni autoři zpracovávali určitou látku, např. historii, mezilidské vztahy svým osobitým a zároveň inovačním způsobem. Každý z nich kladl důraz na něco jiného a pohlížel na daný problém či situaci ze zcela odlišného úhlu pohledu než ostatní a řešil je rozdílným způsobem. Výsledkem ovšem bylo pokaždé originálně zpracované téma, jež nabízí různé výklady a možnosti při inscenování.

Dramatické dílo těchto čtyř spisovatelů lze považovat za skvělou reprezentaci rumunské divadelní tvorby v 60. a 70. letech XX. století. Jejich cíl přiblížit se současným světovým trendům v tomto žánru byl bezesporu dosažen. Navíc se sami pokoušeli nalézt a ukázat nové cesty a směry, jimiž by se mohlo rumunské divadlo v budoucnu ubírat.